

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2023

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

po prázdninách zostali len spomienky. Dúfam, že pre väčšinu ľudí dobré. Začínajú sa nám mesiace, ktoré končia koncovkou ber, čím sa naznačuje jesenné zberanie úrody. Správne vychovaný človek len neberie, ale aj ďakuje. Preto v tomto čase býva aj poďakovanie Pánu Bohu za úrodu. Hoci úroda nie je vždy podľa našich predstáv, predsa vždy máme za čo ďakovať. Svedčí o tom určitý blahobyť, kde nikto nemusí hladovať. Určite sa na Slovensku nájdú aj takí ľudia, čo žijú, ako sa hovorí, z ruky do úst. Je potrebné, aby sme si takýchto ľudí všimli a boli im na pomoci. Niektorí nevie dobre hospodáriť, inému sa okolnosti tak nahromadili, že prežíva krízu. Samozrejme, nebolo by správne podporovať niekoho vo vypočítavosti či lenivosti. Pomoc nespočíva len v tom - daj. Bohužiaľ, aj tu platí príslovie, komu niet rady, tomu niet pomoci. Ale aj príslovie - dobrá rada nad zlato. Napr. my v útulku máme od vás dobrodincov aj zásoby šatstva či základných potravín. Niektorých vecí nie je veľa, ale radi sa podelíme, ak treba. Jedna príhoda hovorí, ako padol minister financií do fontány. Keď to ľudia zbadali, hneď pribehli, podávali mu ruku a hovorili: „Dajte nám ruku, vytiahneme vás.“ Ale on nikomu ruku nepodal. Prišiel tam jeden človek a hovorí: „To musíte takto. Pán minister, nech sa páči, zoberte si moju ruku.“ Vtedy minister s úsmevom načiahol ruku. Nikdy nebol naučený dávať, ani ruku. Vždy len brať. Je to, samozrejme, vymyslený príbeh, možno úsmevný a možno smutný. Žijeme dobu, kedy mnohí ľudia majú radšej slovo daj ako ber. Rodíme sa ako malí egoisti. Moja maminka, moje hračky, moje, moje. Až neskôr, ak sme dobre vychovaní, nás naučili aj dávať. Biblia nám hovorí, že v tom je aj zmysel života. V láske, ktorá žije z obetí. Ak sme to ešte nenašli, tápeme v živote. Vedieť

pozeráť na potreby iných, nemyslieť len na seba. Pán Ježiš povedal, že ak pšeničné zrno neodumrie, zostane samo, ale keď odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto svoj život stratí pre Ježiša a jeho evanjelium, tak ho nájde. Je to paradox lásky. Kto stráca, darúva sa iným, v skutočnosti nadobúda. Veľmi krásne to vyjadril Sv. František z Assisi. Má krásnu modlitbu, kde sa modlí:

„Pane Ježišu, urob ma tvorcom pokoja, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť, odpustenie, kde sa množia urážky, jednotu, kde vládne nesvornosť.

Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdia, vieru tým, čo pochybujú, nádej tým, čo si zúfajú, svetlo tým, čo tápu vo tmách, radosť tým, čo smútia.

Daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali, skôr chápať iných, než aby mňa chápali, skôr milovať iných, než aby mňa milovali.

Pretože len keď dávame - nadobúdame, len keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých, len keď odpúšťame, dostáva sa nám odpustenia, len keď odumierame seba, povstávame k večnému životu.“

Amen

Prajem bohatú úrodu nielen v našich záhradách a poliach, ale aj v srdci. Nech vám Pán odmení každú vašu štedrosť, obeť.

Marián Vivosť, farár

ANJELI STRÁŽCOVIA A ARCHANJELI

Anjeli sú inteligentné bytosti, ktoré stvoril Boh. Podobne ako ľuďom aj anjelom dal Boh slobodnú vôľu, aby sa pre neho mohli rozhodnúť sami a prijať jeho lásku. Keďže ju prijali, navesky žijú s Bohom v nebi. No niektorí sa predsa len vo svojej slobode rozhodli jeho lásku neprijať a Bohu sa vzopreli. Týchto „padlých anjelov“ alebo „anjelov temnoty“ vedie Satan, Boží nepriateľ. Anjeli sú vlastne krok pred nami, podobne ako svätí, pretože oni sa už pre Boha definitívne rozhodli. Aj my sa počas života môžeme rozhodnúť prijať Božiu lásku. Naša voľba sa však stane definitívnou až vo chvíli našej smrti. Slovo anjel pochádza z gréckeho *angelos*, čo znamená posol. Anjeli môžu prednášať naše modlitby a prosby Bohu. A dokážu aj oveľa viac.

Anjeli strážcovia

Boh posielal anjelov, aby nás sprevádzali na našich cestách. Ježiš povedal, že aj tí najmenší spomedzi ľudí majú svojich anjelov, ktorí sú s Bohom v nebi. Každý má svojho anjela strážcu. Ten má za úlohu pomáhať nám vo viere a v tom, aby sme našli cestu k večnému životu s Bohom. náš anjel sa o nás o počatia až do smrti stará a modlí sa za nás. K svojmu anjelovi strážcovi sa môžeme modliť známou modlitbou: „Anjel Boží, strážca môj, prosím ťa, vždy pri mne stoj. Pomocnú mi ruku daj, vo všetkom mi pomáhaj, aby som vždy, v každej chvíli, viedol (la) život Bohu milý, a tak tebou chránený (á), bol (a) raz v nebi spasený (á).“

Archanjeli

Jediní anjeli, ktorých mená sa spomínajú v Biblii, sú traja archanjeli - Michal, Gabriel a Rafael. Každý z nich má na našej ceste k Bohu dôležitú úlohu.

Michal sa v Písme viackrát spomína ako ochranca Božieho ľudu pred nepriateľom. Je vodcom nebeského vojska. Zobrazuje sa často ako bojovník, v ruke má kopiju, váhy a pod nohami draka.

Gabriel prináša Márii od Boha správu o tom, že si ju vybral, aby sa stala Božou Matkou, a v Božom mene prijíma jej odpoveď.

Rafaela Boh poslal pomôcť Tóbiimu a Tobiašovi. Stal sa Tobiašovým sprievodcom na ceste do Médsksa. Vďaka jeho dobrej rade Tobiaš zbavuje svoju nevestu Sáru zlého ducha a po príchode

do domov lieči otca zo slepoty. Je ochrancom cestujúcich, patrónom lekárov a zdravotníkov.

Anjeli a svätí

Základný rozdiel medzi anjeli a ľuďmi je v tom, že anjeli sú čisto duchovné bytosti, nemajú telo a nikdy ho nemali. Keď zomrieme, naša duša sa na istý čas oddelí od nášho tela a môže odísť do neba. Tak ako nehynie pravá láska, ani naša duša nemôže zahynúť. Božia láska k nám trvá večne a Boh sľúbil, že na konci čias sa naša duša opäť spojí s naším telom. Od anjelov sa teda líšime našim telom. Tento rozdiel pretrváva aj v nebi, pretože sme jednoducho iný druh bytostí. Ľudia sa nikdy nestanú anjeli a svätými za zásluhy nenarastú krídla. Ale archanjelov často oslovujeme ako svätých: svätý Michal či svätí archanjeli. To preto, lebo každý, kto je v nebi, je svätý a také pomenovanie mu teda právom patrí. Anjeli sú Božími vyslancami, ktorých poslal, aby nám pomohli. Sú v nebi od svojho stvorenia.

Farský kostol v Jaslovských Bohuniciach je zasvätený sv. Michalovi archanjelovi. Olejomalba nášho ochranca, sv. Michala, je zobrazená na hlavnom, pseudogotickom oltári, a je dielom maliara Weszelého z roku 1871.

Oslavy patróna farnosti a chrámu sv. Michala archanjela, tzv. hody sa budú sláviť sv. omšami v nedeľu 1. októbra 2023 o 7.30 a 10.30 hod.

zdroj: Online so Svätými, Michel Remery
text a foto: Jana Čápková

sv. Gabriel, Rafael a Michal

MLÁDEŽ na cestách

V dňoch od 10. do 16. júla sa uskutočnil výlet pre mládež, ktorý sme už tradične začali na pútnickom mieste Butkov, kde sme sa pomodlili krížovú cestu a poprosili o radostný a bezpečný výlet. Prvé štyri dni sme zdolávali rebriky v krásnom prostredí roklín Slovenského raja. Prešli sme Prielom Hornádu, Suchú Belú, Kláštorisko a navštívili sme známy Tomášovský výhľad. Teplé letné večery sme trávili v záhrade pri rôznych hrách. Zvyšné dva dni sme venovali turistike vo Vysokých Tatrách, odkiaľ sme si odniesli neobyčajný zážitok. Vo voľnej prírode sme videli našu najväčšiu mačkovitú šelmu - rysa ostrovida. Počas nášho výletu sme dokonca stihli navštíviť trhy v poľskom meste Nowy Targ.

Touto cestou sa chceme poďakovať pánovi farrárovi za organizáciu výletu a všetkým zúčastneným za príjemnú a veselú spoločnosť.

A ako sa páčilo účastníkom zájazdu?

Samuel: Okrem peknej prírody sme zažili aj kopec srandy a spoznali nových kamarátov.

Páčili sa mi aj sväte omše, ktoré boli poučné, a naše chlapské raňajky, ktoré nasýtli každého. **Patrik:** Týždeň v Slovenskom raji a Tatrách sa mi veľmi páčil. Prvé dni sme trávili turistikou a obdivovaním krás Slovenského raja. Denne sme prešli viac ako 20 kilometrov a potom sme si vždy ešte išli zahrať bedminton. Večer sme mali priestor sa porozprávať a viac spoznať. Posledné dva dni sme strávili v Tatrách. Navštívili sme vodopád Skok a Slezsky dom.

Na týchto miestach sme mali možnosť vidieť aj kamzíky a rysa. Potom nás už čakala cesta domov. Prežili sme veľmi veľa krásnych chvíľ a nových zážitkov. Vznikli tam tiež nové priateľstvá, za ktoré som vďačný, a prehlbili sa tie, ktoré už fungovali predtým. Bol to pre mňa obohacujúci týždeň a keby bolo na mne, hneď sa tam vrátim zas.

Dominika Krčová

foto: Marián Vivodík

Na turistike v Slovenskom raji

PLNOŠŤ ŽIVOTA V PRÁZDNOM SVETE

Aj vy máte občas pocit, že tento svet je celkom prázdny? Že v ňom niečo chýba? Alebo, že chýba niečo vám? Snažte sa. Každý deň. Nechcete sa vzdáť, lebo viete, že nemôžete. Musíte vstať každé ráno, musíte vstať, keď ste spadli. Musíte veriť, že svetlo, ktoré tak túžobne očakávate, príde. No možno už prišlo, len ho neviete vnímať. A prečo to tak je?

Prečo stále potrebujeme naplniť túžbu, ktorú máme hlboko v srdci? Prečo je pre nás tak dô-

ležitá? Lebo hľadáme plnosť života. Niečo, čo nás naplní, presvieti a prinúti uvedomiť si, že teraz sme šťastní. Že toto je presne to, čo sme chceli. Lenže tento svet nám bez Boha plnosť nikdy neprinesie. Nech si kúpime alebo dosiahneme čokoľvek, nikdy nebudeme mať dosť. Vždy to bude málo. Vždy budeme chcieť viac. Je to v našej ľudskej povahe. Neustále bojujeme s našim ja, ktoré chce viac. A ak to nemáme, unikáme. Hľadáme spôsoby, ako sa zbaviť na-

ších ťaživých pocitov, ako vyplniť prázdno, ako zvíťaziť nad hladom po plnosti. Unikáme, pretože ju nehľadáme na správnom mieste. Plnosť života spočíva v Bohu. Len on nám vie dať to, čo skutočne potrebujeme, nie to, čo si myslíme, že potrebujeme. Je ťažké uvedomiť si, že svet ponúka tak veľa, ale zároveň tak málo. Otče, túžim po plnosti života v Tebe.

Soňa Krajčovičová

Menej známí svätí

V tejto rubrike budeme postupne predstavovať menej známych svätých, ktorí pôsobili na Slovensku. Svätí sú nám blízki, lebo aj oni prežili život na zemi. Sú pre nás povzbudením a dôkazom, že dosiahnuť nebo je možné, a svietia nám svojím príkladom, ako na to.

Bl. Zdenka Schelingová

Sestra Zdenka, rodným menom Cecília Schelingová, sa narodila 24. decembra 1916 v Kriovej na Orave, ako desiaty z jedenástich detí. V r. 1922 - 1930 navštevovala 8-ročnú ľudovú školu v rodnej dedine. Pätnásťročná nastúpila ako kandidátka do Kongregácie milosrdných sestier Sv. kríža v Podunajských Biskupiciach.

Tam po rokoch formácie zložila 30. januára 1937 prvé rehoľné sľuby. Pracovala v Štátnej nemocnici v Bratislave na internom oddelení na röntgene a od r. 1941 ako ošetrovatelka v Krajskej nemocnici v Humennom. V r. 1942 - 1952 pracovala v Štátnej nemocnici na Mickiewiczovej ulici v Bratislave ako laborantka. Svoje večné sľuby zložila 28. januára 1943.

V r. 1948 Komunistická strana v bývalom Československu začala otvorené prenasledovanie cirkvi. Mnohí veriaci boli diskriminovaní pre svoju vieru, biskupi a kňazi prenasledovaní a väznení, rehoľné kongregácie zlikvidované a ich členovia poslaní na nútené práce. Sestra Zdenka sa odhodlala k odvážnym skutkom a tak podľa svojho poznania, síl a možností vyjadrila svoj odpor voči nespravodlivému násiliu. Jej postoje vyjadrovali vnútornú ohotu priniesť veľké obety pre trpiacu cirkev. Dvackrát sa podieľala na príprave úteku väznených katolíckych kňazov.

Sestra Zdenka bola 29. februára 1952 zatknutá štátnou bezpečnosťou. Držali ju vo vyšetrovacej väzbe v Justičnom paláci v Bratislave a podrobili vyšetrovaniu, ktoré bolo spojené s bezohľadným mučením. 17. júna 1952 bola odsúdená za údajnú velezradu na 12 rokov straty slobody a 10 rokov straty občianskych práv. Väzená bola v Rimavskej Sobotke, Pardubiciach, Brne, vo väzenskej nemocnici v Prahe na Pankráci, kde sa stretla s pani Helenou Wildeovou - Kordovou, ktorej jedinej zverila podrobnosti, predovšetkým o utrpení vo vyšetrovacej väzbe. Svedectvo pani Heleny sa stalo známym až po 40-tich rokoch, po jej príchode

na Slovensko, 27. septembra 1994.

Z Prahy bola ťažko chorá sestra Zdenka 16. apríla 1955 prepustená z väzenia a prijatá do nemocničného ošetrovania v Trnave. Zomrela 39-ročná zaopatrená sviatostami 31. júla 1955 na onkologickom oddelení v trnavskej nemocnici. Jej telesné pozostatky boli 2. augusta 1955 uložené na Starom cintoríne v Trnave. Krajský súd v Bratislave ju 6. apríla 1970 oslobodil od žaloby pre trestný čin velezradu a 18. novembra 1970 Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok v celom rozsahu, a tým umožnil jej úplnú občianskoprávnú rehabilitáciu. Keď sa v r. 1979 rušil Starý cintorín v Trnave boli pozostatky sestry Zdenky spolu s pozostatkami ďalších desiatich sestier Svätého Kríža exhumované a prevezené na cintorín do Podunajských Biskupíc.

18. septembra 2000 otec arcibiskup Ján Sokol v Trnave otvoril diecézny proces blahorečenia Sr. Zdenky. 16. júna 2003 bola druhá exhumácia jej pozostatkov. 7. júla 2003 bola ukončená rímska fáza procesu blahorečenia, keď sv. otec Ján Pavol II. potvrdil blahorečenie sestry Zdenky Schelingovej. Za blahoslavenú ju vyhlásil na sviatok Povýšenia sv. Kríža 14. septembra 2003 v Bratislave - Petržalke. 11. marca 2014 boli v Ríme prijaté dokumenty pre rímsku fázu svätorečenia sestry Zdenky ako zástupkyne všetkých mučeníkov komunistického režimu v našej vlasti.

„Bože vždy ma veď hore k Slnku, k tomu väčšiemu svetlu.“ Bl. Zdenka.

Bl. Zdenka, oroduj za nás!

Prevzaté z <https://zdenka.sk/>

Marián Vivodík

TÁBOR V TATRANSKEJ LOMNICI

Písal sa štvrtok, 20. 7. 2023, kedy sa konal farský tábor. Keď sa deti ráno zobudili a raňajkami posilnili, vybrali sme sa na vysokohorskú túru na Hrebienok. Deti usilovne, poslušne šliapali do kopca a pritom sa rozprávali a plánovali ďalšie hry. Odmenou bol Hrebienok a krásny

pohľad na Tatry. V cieľi nás privítal medveď vyrezaný z dreva. Po chutnom obede sme sa rozdelili a niektorí pokračovali k vodopádom. Spoločne sme sa vrátili so spevom na vlakovú stanicu a čakali na vláčik. Unavení, spokojní a plní zážitkov sme sa vrátili do Tatranskej

Lomnice, kde sme boli ubytovaní. Obohatení o nové poznatky, v pamäti s krásnymi miestami, ktoré sme videli, sme sa v sobotu šťastne vrátili z tábora domov.

Daniel Uváčik
foto: Marián Vivodík

Symbolický cintorín na Popradskom plese

O KNIHE (NE)KVALIFIKOVANÍ

Pochopiť konanie Boha v našich životoch je azda nedosiahnuteľné. Niektorí sa o to stále snažia, vytrvávajú, aj keď zlyhávajú. Iní si ani len netrúfajú snažiť sa pochopiť to. Další sú presvedčení, že postupy Boha sú im jasné. Nech to máme akokoľvek, je pravdepodobné, že nie je celkom možné rozumieť Božiemu zámeru s nami. A ani to nemusí byť možné. Isteže by sa to každému páčilo. Ale Boh koná inak ako ľudia, a to vo všetkých ohľadoch. Tento svet je až príliš zameraný na výkon, úspech a snahu do-

kázať, že niečo znamenáme či dokážeme. Lenže Boh je iný. Boh nekvalifikuje na základe výborných známok v škole, zlatých trofejí zo súťaží ani odpracovaných hodín.

Steven Furtick vo svojej knihe (Ne)kvalifikovaní vysvetľuje, že pre Boha nie sme vzácní, iba keď dosahujeme výborné výsledky. Pre neho stačí, že sme. Aj so svojimi slabosťami, pádmi, zlyhaniami. Aj celkom utopení v hriechu. Aj zlomní a podľa sveta nekvalifikovaní, odpísaní na neúspech. On prichádza a zachraňuje. On z nemožného robí možné. Z neúspechu úspech. Je ťažké pochopiť, že pre Boha znamená veľa, aj keď nedosahujeme prvé priečky. Dôležité je, že sa snažíme. Boh nás miluje aj na dne našich síl, v dobrom aj v zlom. Podstatné je na neho volať, treba sa snažiť o blízky vzťah a kontakt s ním. Nevzdáva to s nami ani vtedy, ak to už okolitý svet dávno vzdal. A ani vtedy, keď v našom životopise je akosi prázdno, po úspechu ani stopy. On má s nami zámer. S každým z nás. Bez ohľadu na vek, štúdium, náplň práce. Povoláva nás každý deň k službe jemu a k životu v plnosti s ním. Kto žije s Bohom, nemusí sa báť nedostatočnej kvalifikácie ani premrhaného života. Jemu stačí, kým sme, aj keď si myslíme, že nie. Boh dokáže z pádu spraviť zázračné vzlietnutie. Veríme mu?

Soňa Krajčovičová

SÚŤAŽ O KNIHU

Milí detskí čitatelia,

v predchádzajúcom čísle ste sa mohli aj vy zapojiť do súťaže o knihu zasláním správnej odpovede na súťažnú otázku: Kolko mal Pán Ježiš apostolov? Správna odpoveď je - dvanásť.

Do krabičky umiestnenej v zado v kostole boli vhoďené iba dve odpovede. Vylosovali sme výherkyňu, ktorou sa stala **Ninka Vlachovičová**. Získava kreslenú detskú knihu Pápež František deťom od vydavateľstva Nové mesto. Knihu si môže prevziať u p. farára na fare.

Prajeme príjemné čítanie !

V súťaži o knihu pokračujeme aj v tomto čísle

Správnu odpoveďou na súťažnú otázku:

Komu je zasvätený farský kostol v Jaslovských Bohuniciach?

Môžete sa znovu zapojiť do súťaže. Odpoveď spolu s kontaktnými údajmi (meno, priezvisko, adresu bydliska, telefónne číslo, príp. mail) vhadzujte do krabičky umiestnenej v zado v kostole s veľkým nápisom **SÚŤAŽ DO 30.11. 2023**. Opäť jedného z vás vyžrebujeme a odmeníme knihu (Ne)kvalifikovaní od Stevena Furticka.

Meno a priezvisko:
Adresa:
Tel. číslo: Email:

Kniha NÁREKY

Biblické okienko

Po Knihe proroka Jeremiáša v Starom zákone nasleduje kniha Nárek, ktorá sa pôvodne pripisovala prorokovi Jeremiášovi, ktorý žalostí nad osudom Jeruzalema a Izraela. Text však svedčí o tom, že žalospěvy boli zložené v Palestíne, kým Jeremiáš bol už v tom čase v Egypte. V Nárekoch sa opisuje beznádejná situácia, ktorá nebola typická pre proroka Jeremiáša, ktorý zdôrazňoval nádej. V synagogálnej liturgii ho Židia čítali v mesiaci Ab (júl/august), keď sa postili pri príležitosti smutného výročia zrucania jeruzalemského chrámu Titom v r. 70 po Kr.

Autorom (autormi) Nárekov je pravdepodobne básnik z kňazských kruhov, ktorý zložil tieto žalospěvy v žiali nad hmotnou a duchovnou biedou politickej a náboženskej katastrofy, spôsobenej dvojnásobným obliehaním Jeruza-

lema a konečným spustošením mesta a chrámu babylonským vojskom.

Čas vzniku jednotlivých žalospěvov možno určiť iba približne. Prvý vznikol pravdepodobne po prvej deportácii kráľa a popredných obyvateľov Jeruzalema do Babylonie r. 597 pred Kr. Druhý a štvrtý žalospěv predpokladajú očitého svedka zániku Júdskeho kráľovstva, mesta a chrámu v r. 587/6. V treťom náreku niet ani náznaku nejakého historicky overiteľného faktu. Piaty žalospěv predpokladá dramatickú situáciu druhého obliehania Jeruzalema Babylončanmi a vyjadruje úzkosť a strach pred konečnou katastrofou.

Tieto básnické útvary patria k literárnym druhom elegie - lyrickej básne a žalospěvu.

Nárek je zbierkou piatich žalospěvov, napísaných v tzv. »qina metrum« (pozri: Hebrejská poézia: 2.1. Rytmus alebo metrum na str. 912). Prvý druhý, štvrtý a piaty žalospěv má 22 veršov [počet písmen hebrejskej abecedy], kým tretí má 3 x 22 veršov. Prvý, druhý a štvrtý žalospěv je zostavený na spôsob abecednej básne, v ktorej sa prvé slovo jednotlivých veršov začína vždy iným písmenom podľa abecedného poriadku hebrejského jazyka, a to postupne od prvého až po posledné písmeno. Iba v piatom žalospěve sa nezachováva abecedné pravidlo. Je zrejme, že formu abecednej básne nemožno zachovať v preklade nárekov, čím sa, pravda, uberať na ich literárnej hodnote.

Jednotlivé žalospěvy majú takýto obsah:

Prvý žalospěv vyjadruje žiaľ a bolesť nad nešťastím Jeruzalema vo forme zosobneného náreku mesta, ktorý priatelia opustili a nepriatelia naň zaútočili. Mesto sa z veľkej politickej a náboženskej slávy dostalo do hlbokého poníženia. Preto úpenlivo prosí Boha, aby sa nad ním zľutoval a doprial mu povstať z tejto biedy. Druhý žalospěv. Básnik vyznáva, že nešťastie na mesto dopustil sám Pán, lebo Sion sa od

neho odvrátil svojimi hriechmi. Preto ponížene prosí o zmilovanie a odpustenie.

Tretí žalospěv opisuje svoje osobné utrpenie a biedu, symbolizujúce útrapy celého národa, a s dôverou prosí o pomoc Jahveho, ktorý je hrozne spravodlivý, ale aj nekonečne dobrý a milosrdný.

Štvrtý žalospěv. Básnik opisuje zničenie Jeruzalema a smutný osud jeho obyvateľov. Vyznáva, že príčinou tejto hroznej tragédie boli hriechy politických a náboženských predstaviteľov národa: kráľa, kňazov a prorokov.

Piaty žalospěv. Je vrúcna modlitba, v ktorej básnik vypočítava Jahvem všetky útrapy a obracia sa na neho s prosbou o milosrdenstvo. Z historicko-náboženského hľadiska majú Nárek v Písme dôležité miesto, lebo tento biblický spis, i napriek svojej krátkosti, podáva hlboko precitovaný teologický výklad najhroznejšej skúšky v dejinách izraelského národa, ktorou bol pád Jeruzalema a babylonské zajatie. Sväté mesto si vo svojom veľkom zármutku a ponížení uvedomuje množstvo hriechov svojho ľudu a páchali ich aj proroci a kňazi - a úprimne ich vyznáva.

Trest, ktorý je následkom hriechu, je zároveň aj milosťou, lebo privádza človeka k vyznaniu svojej viny a k obráteniu. Toto obrátenie nie je však dielom človeka, ale úkonom, ku ktorému privádza iba Boh: „Obráť nás, Pane, k sebe, vrátíme sa, naše dni obnov ako dávno!“ Tento výkrik možno pokladať za vrchol teologického poslania knihy a zároveň za hlboký prejav viery v Božiu dobrotu k svojmu ľudu.

Preto je táto starozákonná knižočka vždy aktuálna pre všetkých, čo ju čítajú, lebo každý veriaci človek skúsi vo svojom živote ako kedysi Jeruzalem, „aké je zlé a trpké opustiť Pána, svojho Boha“, a naopak, „aký dobrý je Pán a šťastný je človek, čo sa utieka k nemu“.

Marián Vivodík

Zrnká z Knihy nárekov:

- *Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zrelí ti zrenia daromné, klamnú. Nar 2,14*
- *Pretože Pán nezavrhuje naveky ... Zmilúva sa - hoc i zarmucuje - svojou veľkou milosťou. 3,31*
- *Čože sa ponosuje živý človek, muž pre trest za hriech? 40 Prezrime svoje cesty, preskúmame a vrátme sa k Pánovi; 41 na dlaniach pozdvihujeme srdcia do neba k Bohu! 42 My sme sa prehrešili, búrili sa, preto si neodpustil. 3,39n*
- *Pre hriech jeho prorokov, pre viny jeho kňazov, čo uprostred neho vylievali krv spravodlivých. 4,10*
- *Naši otcovia zhrešili a niet ich, my vľecieme ich vinu. 5,7*

SVÄTÁ OMŠA POD NEBESKOU KLENBOU

Takto svätú omšu pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda uviedol vdp. farár Marián Vivodík aj so spevom vtákov. Už tradične v parku za krásneho počasia sa omše zúčastnilo veľa ľudí. Po ukončení na všetkých prítomných čakalo občerstvenie, o ktoré sa postaral obecný úrad v spolupráci s Jednotou dôchodcov. Prijemné počasie a atmosféru si budeme želať aj takto o rok, aby sme si pripomínali odkaz našich vie-rozvestcov.

Miroslava Remenárová

OPRAVA STRECHY KOSTOLA PO VÍCHRICI

V stredu 21. júna sa našou obcou prehnala víchrica, ktorá poškodila časť krytiny na streche kostola. Bolo to hore pri veži, kde bol zlý prístup, a tak sme museli zavolať auto s plošinou a zvlášť majstra, ktorý by to opravil. Našťastie kostol máme poistený, a tak náklady v sume 589,92 € preplatili. Touto cestou ďakujem aj obci, ktorá bola nápomocná.

Text a foto: Marián Vivodík

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

Členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, A. Žemlová, M. Remenárová, D. Krčová